Fakta 2014:4

Länsstyrelsen Stockholm

Publiceringsdatum
2014-04-10

Kontaktperson
Cecilia Gustafsson
Utvecklingsledare
Enheten för arbetsmarknads- och rättighetsfrågor
Länsstyrelsen Stockholm
Box 22067, 104 22 Stockholm
Besök: Hantverkargatan 29
Telefon: 010-223 13 40
www.lansstyrelsen.se/stockholm

Denna publikation finns bara i pdf.
www.lansstyrelsen.se/stockholm

META 2013

Länsstyrelsens enkät om mottagande och etablering av nyanlända – En sammanställning av resultaten för Stockholms län

Länsstyrelsens uppföljning

Länsstyrelsen har ett uppföljningsansvar för organisering och genomförande av insatser för personer som omfattas av förordningen (2010:408) om mottagande för bosättning av vissa nyanlända invandrare, och ett särskilt uppdrag att verka för att det finns beredskap och kapacitet att ta emot ensamkommande barn.

För att få en samlad bild av mottagandet och etableringen av nyanlända samt utvärdera Länsstyrelsens insatser på området, genomförs sedan 2012 en årlig enkätundersökning som riktar sig till Sveriges samtliga 290 kommuner. Med en hög svarsfrekvens kan resultaten av undersökningen visa på nationella och regionala övergripande mönster och variationer utifrån kommunernas erfarenheter. Resultaten används som underlag till prioriteringar av insatser och som en utgångspunkt för dialog med kommunerna och andra berörda aktörer på integrationsområdet. Arbetsmarknadsdepartementet tar del av den nationella sammanställningen vid en särskild sittning.

I den aktuella enkäten, META 2013, är svarsfrekvensen för landet 91 procent. I Stockholms län besvarades enkäten av 19 av länets 26 kommuner. De kommuner som har medverkat i enkätundersökningen är: Botkyrka, Haninge, Ekerö, Järfälla, Lidingö, Nacka, Norrtälje, Salem, Sollentuna, Stockholm, Sundbyberg, Södertälje, Tyresö, Täby, Upplands-Bro, Upplands Väsby, Vallentuna, Värmdö och Österåker.

I stora delar av enkäten är svarsfrekvensen för länet endast 62 procent. På grund av den låga svarsfrekvensen, går det inte att dra några valida slutsatser för Stockholm län. De tendenser som går att utläsa redovisas i denna sammanställning.

META 2014

I oktober 2014 skickas årets META-enkät ut till kommunerna och det finns återigen möjlighet att bidra till en samlad bild av mottagandet och etableringen av nyanlända i landet och i länet. Svarsfrekvensen är avgörande för om Länsstyrelsen ska kunna använda resultatet som underlag till prioriteringar av insatser och föra det vidare till Arbetsmarknadsdepartementet och andra berörda aktörer.

Innehåll

SAMMANFATTNING 3

Överenskommelser och mottagande 3
Ansvarsfördelning och myndighetsroller 3
Mottagande av ensamkommande barn 3
Bosättning och etableringsinsatser 4
Hälsofrämjande insatser 4
Regional samverkan 5
Länsstyrelsens insatser 5

Utvecklingsområden 5

ENKÄTSVAR 6

Mottagande av nyanlända och ensamkommande barn 6

Överenskommelser 6
Mottagande 6

Lokal samverkan 6

Lokal överenskommelse 6
Samverkan med andra aktörer 7

Mottagandet av ensamkommande barn 7

Tillgodose ensamkommande barns behov 7
Mottagandet 7
Samverkan 8

Bosättning och bostäder 8

Dialogen i bosättningsarbetet 8
Hinder för bosättning 8
Svenska för invandrare (sfi) 8

Fritid och föreningsliv 9

Arbete 9

Hälsa 9

Regional samverkan 9

Länsstyrelsens insatser 10

SAMMANFATTNING

73 procent av Stockholms läns kommuner ingår i resultatet för 2013 års enkätundersökning. I stora delar av enkäten är svarsfrekvensen endast 62 procent. Resultatet kan därför inte ses som en samlad bild av länets mottagande och etablering av nyanlända. Likväl går det att försiktigt utläsa tendenser utifrån svarande kommuners erfarenheter.

Överenskommelser och mottagande

Majoriteten kommuner i länet har under 2013 en överenskommelse om mottagande av nyanlända respektive ensamkommande barn, endast två av kommunerna som besvarat enkäten uppger att de saknar överenskommelse kring nyanlända eller ensamkommande barn.

Samtliga svarande kommuner har ett mottagande av självbosatta nyanlända vuxna, och flertalet kommuner ett mottagande av självbosatta nyanlända barn. Flertalet kommuner uppger vidare att de har ett mottagande av anvisade nyanlända vuxna respektive barn, och samtliga uppger ett mottagande av ensamkommande barn.

Ansvarsfördelning och myndighetsroller

För att förtydliga ansvarsfördelningen inom etableringsinsatserna på lokal nivå, har Arbetsförmedlingen ansvar för att en lokal överenskommelse tecknas mellan berörda parter. I slutet av 2013 uppger tre av svarande kommuner i länet att de inte har en uppdaterad lokal överenskommelse med Arbetsförmedlingen. Den lokala överenskommelsen tenderar vidare att endast i liten utsträckning användas som stöd för samverkan med flera aktörer; en fjärdedel av svarande kommuner med lokala överenskommelser har uppgett att andra aktörer utöver Arbetsförmedlingen medverkar. Detta kan jämföras med det nationella enkätresultatet, där det i drygt hälften av de tecknade överenskommelserna uppges ingå fler aktörer än Arbetsförmedlingen.

De största hindren för samverkan i länet uppges vara otydliga myndighetsroller, bristande kommunikation, en bristande förståelse för varandras verksamheter och tidsbrist. Det gäller såväl i arbetet med mottagande av nyanlända som med ensamkommande barn. Samtidigt framträder en positiv bild av ansvarsfördelningen och mottagandet när det gäller kommunernas huvudsakliga ansvarsområden, samt av samverkan inom och mellan kommunerna, med Kommunförbundet Stockholms län och Länsstyrelsen. Boendefrågan uppges vara tydlig i ansvarsfördelningen, men bristfällig i mottagandet. Ansvarsfördelningen gällande socialt stöd och i viss mån rehabilitering tenderar att uppfattas mer otydlig, samtidigt som samverkan med Försäkringskassan, ideella organisationer/föreningar och landstinget/primärvården uppges fungera dåligt eller saknas helt i flera kommuner. Samordningen av lokala etableringsinsatser bedöms av flertalet kommuner i länet att i någon utsträckning vara ett problem för nyanlända.

Mottagande av ensamkommande barn

Generellt framträder en positiv bild av mottagandet av ensamkommande barn. Flertalet kommuner i länet uppger att det är ganska eller mycket lätt att möta ensamkommande barns behov av gode män, och mottagandet har enligt hälften eller fler av länets kommuner fungerat bra beträffande överförmyndare, gode

män, socialt stöd, hvb-hem, regional samverkan, skola/barnomsorg och familjehem. Samtidigt tenderar det att vara svårt att tillgodose barnens behov av särskild förordnad vårdnadshavare.

Samverkan fungerar bra enligt hälften eller fler av länets kommuner när det gäller verksamheter internt inom kommunen, samt med Migrationsverket, landstinget/primärvården, Kommunförbundet Stockholms län, andra kommuner, barn- och ungdomspsykiatrin och Länsstyrelsen. Socialstyrelsen är den aktör som flest kommuner uppger att de inte har någon samverkan med.

Bosättning och etableringsinsatser

Flertalet svarande kommuner anger bostadsbrist, bristen på bostäder av rätt storlek och konkurrens om bostäder med kommunernas övriga verksamheter som de främsta hindren för bosättning av anvisade nyanlända. Dialogen i bosättningsarbetet uppges fungera bra med Arbetsförmedlingens etableringshandläggare i hälften av länets kommuner, och i flertalet kommuner som besvarat enkäten även med de kommunala bostadsbolagen. Lägst uppskattning får dialogen med Migrationsverket, privata bostadsbolag/hyresvärdar och andra kommuner, som uppges vara bristfällig eller saknas i nära hälften av länets kommuner. Vidare uppger ett tiotal kommuner att bosättningsunderlagen från Migrationsverket, Arbetsförmedlingens bosättningsfunktion och etableringshandläggarna är otillräckliga för ett effektivt mottagande av nyanlända.

För personer inom etableringsreformen ansvarar Arbetsförmedlingen för att tillhandahålla arbetsmarknadsinsatser. Utöver Arbetsförmedlingens ansvar tenderar länets kommuner att i mindre omfattning ha särskilda program för att tillhandahålla praktikplatser. Ett fåtal svarande kommuner uppger att de har program för att anställa nyanlända/invandrare.

Ett tiotal kommuner uppger att de anordnar sfi i egen regi och samtliga svarande kommuner erbjuder lärarledd sfi-undervisning och deltidsstudier minst 15 timmar per vecka. Även undervisning på kvällstid, distansundervisning och flexibel undervisning med ett givet antal timmar per vecka erbjuds i stor utsträckning av svarande kommuner.

Föreningslivet kan vara en ingång till nyanländas etablering. Organiserad introduktion till föreningsliv/fritidsverksamhet finns för ensamkommande barn i flera kommuner, men endast i begränsad omfattning för andra grupper nyanlända i länet. Samarbeten med ideella organisationer/föreningar förekommer emellertid i majoriteten av länets kommuner. Vanligast är samarbete kring läxläsning, och flera kommuner samarbetar kring fritidsaktiviteter, samhällsinformation och socialt stöd. Några kommuner samarbetar kring språkcirkel, flyktingguider/familjekontakter och skollovsaktiviteter.

Hälsofrämjande insatser

Hälsa är en förutsättning för att kunna delta i olika insatser och för en etablering i samhället. Tio kommuner i Stockholms län samverkar med Landstinget och erbjuder hälsokommunikation på olika språk i syfte att främja hälsa och förebygga ohälsa. Flertalet av svarande kommuner uppger att de kommunicerar möjligheten att få hälsosamtal/hälsoundersökning på vårdcentral för nyanlända samt ger information om svensk hälso- och sjukvård.

Svarande kommuner ger uttryck för en begränsad kunskap om huruvida begreppet migrationshälsa diskuteras i kommunens olika insatser för nyanlända. Ett tiotal kommuner uppger vidare att Arbetsförmedlingens information om den nyanländas hälsa inte är tillräcklig för att kommunen ska kunna vidta lämpliga

åtgärder under etableringstiden och i samband med att etableringen avslutas. Tolv kommuner uppger att de samverkar med Arbetsförmedlingen kring individer med nedsatt prestationsförmåga, medan samverkan med landstinget/-primärvården och Försäkringskassan sker i mindre utsträckning. Endast en kommun uppger att de samverkar med ideella organisationer/föreningar kring individer med nedsatt prestationsförmåga.

Regional samverkan

Regional samverkan kring nyanlända i länet sker främst inom samhälls-orientering, sfi och annan vuxenutbildning. Få kommuner uppger att de har en samverkan kring fritid/föreningsliv, socialt stöd, tolkning, boende/bosättning, sjukvård/hälsa/rehabilitering och skola/förskola. När det gäller ensam-kommande barn samverkar svarande kommuner främst kring uppföljning/-metod, kompetensutveckling, skola/förskola och boende/bosättning.

Länsstyrelsens insatser

Ökat erfarenhetsutbyte, ökad kunskap om integrationsområdet och om andra aktörers verksamhet, en bättre helhetssyn på invandring och ökad kännedom om verksamheter i andra delar av landet anges vara den främsta nyttan av Länsstyrelsens arbete för svarande kommuners verksamheter. Nio kommuner uppger att Länsstyrelsens arbete inte bidragit till bättre samverkan *inom* kommunerna.

Ungefär hälften av länets kommuner ger uttryck för ett behov av att Länsstyrelsen möjliggör olika former av kunskaps- och erfarenhetsutbyte, initierar och samordnar nätverk/grupper/projekt, ger råd och stöd och underlättar kontaktvägar till andra myndigheter.

Utvecklingsområden

Nedan följer ett antal möjliga utvecklingsområden i Stockholms län, utifrån de tendenser som kan utläsas av svarande kommuners erfarenheter av mottagande och etablering av nyanlända.

- **Svarsfrekvensen i kommande META-enkäter**
  Se över marknadsföringen av META-enkäten. En hög svarsfrekvens är av stor betydelse för att resultatet ska kunna användas som underlag till prioriteringar av insatser samt i dialog med Arbetsmarknadsdepartementet och andra berörda aktörer.
- **Ansvarsfördelning och myndighetsroller**
  Se över otydligheten i ansvarsfördelning och myndighetsroller. Se över betydelsen av den lokala överenskommelsen som stöd för samverkan med fler aktörer än Arbetsförmedlingen.
- **Ensamkommande barn**
  Se över hinder för att tillgodose ensamkommande barns behov av särskild förordnad vårdnadshavare.
- **Boende och bosättning**
  Se över innovativa lösningar för bostadsbrist och brist på bostäder av rätt storlek. Undersök vad kommunerna saknar i bosättningsunderlagen från Migrationsverket, Arbetsförmedlingens bosättningsfunktion och etableringshandläggarna. Se över innehållet i bosättningsunderlagen.
- **Hälsa**
  Se över den hälsoinformation som ges till nyanlända. Kunskapen om vilken hälsoinformation som förmedlas uppges av svarande kommuner

vara begränsad. Se över vilken information Arbetsförmedlingen har om den nyanländes hälsosituation, eftersom kommunerna upplever att den inte är tillräcklig för att lämpliga insatser/åtgärder ska kunna vidtas. Se över möjligheten till samverkan med andra aktörer än Arbetsförmedlingen kring individer med nedsatt prestationsförmåga.

- **Regional samverkan**
  Se över möjligheten till utökad regional samverkan på andra områden än samhällsorientering, sfi och annan vuxenutbildning.
- **Länsstyrelsens insatser**
  Se över möjligheten att fylla kommunernas behov av kunskaps- och erfarenhetsutbyte, nätverk/grupper/projekt, samverkan, råd och stöd och kontakter med andra aktörer.

ENKÄTSVAR

Mottagande av nyanlända och ensamkommande barn

Överenskommelser

18 kommuner i länet uppger att de har en överenskommelse om mottagande av nyanlända respektive ensamkommande barn.

Mottagande

13 kommuner uppger att de haft ett mottagande av anvisade nyanlända (inklusive kvotflyktingar) vuxna, och 15 kommuner ett mottagande av anvisade nyanlända (inklusive kvotflyktingar) barn. 19 kommuner uppger ett mottagande av självbosatta nyanlända vuxna, och 16 kommuner ett mottagande av självbosatta nyanlända barn. 19 kommuner uppger ett mottagande av ensamkommande barn.

Lokal samverkan

Lokal överenskommelse

16 kommuner uppger att de har tecknat en lokal överenskommelse med Arbetsförmedlingen, medan 3 kommuner uppger att de inte har en uppdaterad överenskommelse.

12 kommuner använder överenskommelsen för att samordna insatser i stor eller viss utsträckning och 3 kommuner använder den inte alls. 4 kommuner använder överenskommelsen som stöd för samverkan med en eller ett par ytterligare aktörer än Arbetsförmedlingen.

14 kommuner anser att ansvarsfördelningen är tydlig när det gäller sfi/vuxenutbildning och samhällsorientering, och 11 kommuner beträffande boende, medan ansvarsfördelningen gällande socialt stöd och rehabilitering anses vara otydlig i 10 respektive 8 kommuner. Samverkan mellan kommunerna och Arbetsförmedlingen sker framför allt genom återkommande möten för dialog/erfarenhetsutbyte samt trepartssamtal.

Samverkan med andra aktörer

Samverkan mellan kommuner och andra aktörer sker i begränsad omfattning. Fler av de kommuner som besvarat enkäten uppger att de inte har någon samverkan med Skattemyndigheten (13), Försäkringskassan (11), lokala/regionala näringslivet (9), ideella organisationer/föreningar (8), landstinget/primärvården (7) och Migrationsverket (5).

I den utsträckning samverkan sker med andra aktörer, anser kommunerna att den fungerar ganska eller mycket bra med; andra kommuner (16), verksamheter inom kommunen (16), Kommunalförbundet/regionförbundet (13), Länsstyrelsen (13), Arbetsförmedlingen (10), ideella organisationer/föreningar (9), Landstinget/primärvården (9), Migrationsverket (7), lokala/regionala näringslivet (6), Skatteverket (5) och Försäkringskassan (5).

Samordningen av de lokala etableringsinsatserna bedöms till viss eller stor del vara ett problem för nyanlända, främst beträffande hälsosituation/behov av insatser som inte uppmärksammas (15), insatser som krockar med varandra (15), tidskrävande resor mellan parallella insatser (13) och att insatserna inte ger en bra helhet för individen (14).

7 kommuner tycker att etableringslotsen fungerar ganska eller mycket dåligt för kommunens nyanlända, medan en lika stor andel inte har någon uppfattning om hur etableringslotsen fungerar och 2 kommuner uppger att etableringslotsen fungerar ganska bra.

15 kommuner uppger att mottagandet av nyanlända har fungerat ganska eller mycket bra i fråga om sfi/vuxenutbildning, samhällsorientering, skola/barnomsorg och regional samverkan, och 12 kommuner beträffande gymnasium och socialt stöd. 10 kommuner uppger att mottagandet av nyanlända har fungerat dåligt i fråga om boende, medan 6 kommuner uppger att det fungerat ganska eller mycket bra.

De största hindren för samverkan uppges vara, i fallande ordning, otydlighet i myndighetsroller, bristande kommunikation, bristande förståelse för varandras verksamheter, den egna verksamhetens och andra aktörers bristande kunskap på området samt tidsbrist inom de egna verksamheterna.

Mottagandet av ensamkommande barn

Tillgodose ensamkommande barns behov

15 kommuner uppger att det är ganska eller mycket lätt att tillgodose de ensamkommande barnens behov av gode män, medan det i 12 kommuner uppges vara svårt att tillgodose barnens behov av särskilt förordnad vårdnadshavare. 8-10 kommuner uppger att det i någon utsträckning är svårt, och 7–10 kommuner att det i någon utsträckning är lätt, att tillgodose barnens behov av familjehem och utslussningsboende/träningsboende.

Mottagandet

Mottagandet av ensamkommande barn har enligt kommunernas erfarenhet fungerat ganska eller mycket bra i fråga om överförmyndare (17), gode män (16), socialt stöd (15), hvb-hem (15), regional samverkan (14), skola/barnomsorg (14), familjehem (13), sjukvård/rehabilitering/hälsa (11). Samtidigt som de positiva erfarenheterna är fler (8-10), uppger 5–7 kommuner att mottagandet

fungerat ganska eller mycket dåligt i fråga om särskild förordnad vårdnadshavare (7), återsökningar i ersättningssystemet (6) och utslussning av eget boende (5).

Samverkan

Samverkan med andra aktörer kring mottagandet av ensamkommande barn, fungerar enligt uppgift från svarande kommuner överlag ganska eller mycket bra i fråga om; verksamheter internt inom kommunen (17), Migrationsverket (16), landstinget/primärvården, kommunförbundet och andra kommuner (14), barn- och ungdomspsykiatrin (BUP) och Länsstyrelsen (13) och ideella organisationer/föreningar (11). 9 kommuner uppger att de inte har någon form av samverkan med Socialstyrelsen och i 6 kommuner saknas samverkan med ideella organisationer.

7 kommuner uppger att det finns en formell samverkan mellan verksamheter för nyanlända och ensamkommande barn. 9 kommuner har ingen formell samverkan, men samverkar vid behov.

Flertalet kommuner uppger att det finns hinder för samverkan kring ensamkommande barn i någon utsträckning, främst beträffande; tidsbrist inom de egna verksamheterna (15), bristande kommunikation mellan aktörer (14), bristande förståelse för varandras verksamheter (14), andra aktörers bristande kunskap på området (14), otydliga myndighetsroller (12) och andra aktörers tidsbrist (11). Bristande ekonomiska resurser och de egna verksamheternas bristande kunskap på området uppges vara ett hinder i någon utsträckning i ungefär hälften av kommunerna (9), medan den andra hälften uppger att det inte är något hinder alls (8). 11 kommuner upplever inget hinder av en otydlig ansvarsfördelning inom den egna kommunen, medan 6 kommuner uppger att det är ett visst eller ganska stort hinder för samverkan.

Bosättning och bostäder

Dialogen i bosättningsarbetet

Dialogen i bosättningsarbetet fungerar i stor utsträckning ganska eller mycket bra med Arbetsförmedlingens etableringshandläggare (13), de kommunala bostadsbolagen (10) och Länsstyrelsen (8), medan det fungerar dåligt, ej varit aktuellt eller saknas dialog med Migrationsverket (12), privata bostadsbolag/-hyresvärdar (12), andra kommuner (12) och Arbetsförmedlingens bosättningssektion (9).

Hinder för bosättning

De största hindren för bosättning av anvisade nyanlända uppges vara bostadsbrist (12), brist på bostäder av rätt storlek (11) och konkurrens om bostäder med kommunernas övriga verksamheter (11). Vidare uppges att informationen i bosättningsunderlagen från Migrationsverket (10), Arbetsförmedlingens bosättningssektion (10) och etableringshandläggarna (9) är bristfällig.

Svenska för invandrare (sfi)

17 kommuner uppger att de erbjuder lärarledd undervisning samt deltidsstudier minst 15 timmar per vecka, 16 kommuner erbjuder även undervisning på kvällstid. 8 kommuner erbjuder helgundervisning och 11 kommuner erbjuder

distansundervisning samt flexibel undervisning med ett givet antal timmar per vecka. 5 kommuner erbjuder drop-in med lärar- och it-stöd.

Fritid och föreningsliv

17 kommuner uppger att de samarbetar med ideella organisationer/föreningar på något område. Vanligast är samarbete kring läxläsning (12), men även kring fritidsaktiviteter (8), samhällsinformation (7) och socialt stöd (6). Ett fåtal kommuner uppger att de samarbetar kring språkcirkel (4), flyktingguider/-familjekontakter (3) och skollovsaktiviteter (3). I 8 kommuner finns en organiserad introduktion till föreningsliv/fritidsverksamhet för ensamkommande barn. I 3 respektive 2 kommuner finns detta även för andra nyanlända/ungdomar yngre än 20 år samt för nyanlända 20–64 år.

Arbete

7 kommuner har något program för att tillhandahålla praktikplatser, och 3 kommuner för att anställa nyanlända/invandrare.

Hälsa

12 kommuner uppger att de kommunicerar möjligheten att få hälsosamtal/-hälsoundersökning på vårdcentral för nyanlända och 11 kommuner ger information om svensk hälso- och sjukvård. 7 kommuner erbjuder hälsokommunikation på modersmål och 3 kommuner uppger att de har särskilda hälsokommunikatörer.

Kunskapen om huruvida begreppet migrationshälsa diskuteras i kommunens olika insatser för nyanlända är begränsad. 8 kommuner uppger att det diskuteras i kommunens samhällsorientering respektive den lokala överenskommelsen om etableringsinsatser, medan 10 kommuner inte känner till huruvida det behandlas i kommunens folkhälsoplan/folkhälsoarbete och 4–6 kommuner inte vet om det diskuteras i samhällsorienteringen, den regionala överenskommelsen (RÖK/ regionala strategin) eller kommunens hälsokommunikation.

Ett tiotal kommuner uppger att Arbetsförmedlingens information om den nyanländes hälsa inte är tillräcklig för att kommunen ska kunna vidta lämpliga åtgärder under etableringstiden och när etableringen avslutas, medan ytterligare 5–7 kommuner inte har kunskap om informationen är tillräcklig eller inte.

12 kommuner uppger att de samverkar med Arbetsförmedlingen kring individer med nedsatt prestationsförmåga/särskilda behov, 8 kommuner med landstinget/-primärvården, 6 kommuner med Försäkringskassan och 1 kommun med ideella organisationer/föreningar.

Regional samverkan

Regional samverkan kring nyanlända (exkl. ensamkommande barn) sker enligt kommunernas erfarenhet främst inom samhällsorientering (15), sfi (13) och annan vuxenutbildning (12), medan flertalet kommuner uppger att de inte

samverkar kring fritid/föreningsliv (14), socialt stöd (14), tolkning (13), boende/bosättning (12), skola/förskola (11), sjukvård/hälsa/rehabilitering (11), uppföljning/metod (11), yrkesutbildning (9) och kompetensutveckling (8).

När det gäller ensamkommande barn sker regional samverkan främst kring uppföljning/metod (13), kompetensutveckling (11), skola/förskola (9) och boende/bosättning (8). Samtidigt uppges av flertalet kommuner att de *inte* samverkar regionalt kring tolkning (14), sjukvård/hälsa/rehabilitering (14), socialt stöd (12), fritid/föreningsliv (12), boende/bosättning (9), sfi (9), och skola/förskola (8).

En fjärdedel av kommunerna uppger att den regionala överenskommelsen (RÖK) eller motsvarande regional strategi är ett visst stöd i kommunens arbete med mottagande av nyanlända respektive ensamkommande barn. Samtidigt uppger 6-7 av kommunerna att de inte ingår i någon RÖK/strategi rörande mottagandet av nyanlända samt ensamkommande barn. Det är härmed oklart om svarande kommuner syftat på samma överenskommelse.

Länsstyrelsens insatser

Länsstyrelsens arbete rörande mottagande och etablering av nyanlända och ensamkommande barn har enligt 15 kommuner inneburit att kommunens verksamheter i någon utsträckning fått utökat erfarenhetsutbyte. 13 kommuner uppger att Länsstyrelsen i viss utsträckning bidragit till ökad kunskap om integrationsområdet och enligt 11 kommuner har Länsstyrelsens arbete i någon utsträckning gett ökad kunskap om andra aktörers verksamhet, en bättre helhetssyn på invandring och ökad kännedom om verksamheter i andra delar av landet. 9 kommuner uppger att Länsstyrelsen inte alls bidragit till bättre samverkan *inom* kommunen.

Flertalet kommuner (12–14) uppger att deras verksamhet har ett visst eller ganska stort behov av Länsstyrelsens bidrag till utbildningar/konferenser, initierande/samordning av nätverk/grupper/projekt, trycksaker/rapporter, råd och stöd, kontaktvägar till andra myndigheter och information via Länsstyrelsens webbsidor, webbportalen informationsverige.se och brev/e-post.